“*“শিৱৰ জন্মদিনত ক্ৰোধৰূপী আকন ফুল বাপদাদাক অৰ্পণ কৰি দৰ্পণ হোৱা, পবিত্ৰ প্ৰবৃত্তিৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণৰ দ্বাৰা প্ৰত্যক্ষতা সমীপত আনা”*”

আজি সন্মুখত বহি থকা আৰু দেশ-বিদেশত বহি থকা চাৰিওফালৰ সকলো সন্তানে অতি উলহ-মালহেৰে পিতা আৰু নিজৰ জন্মদিন পালনৰ অনেক অভিনন্দন, মুবাৰক জনাই আছে। তোমালোক সন্মুখত বহি আছা আৰু দূৰৈত সকলো সন্তানে বিজ্ঞানৰ সাধনৰ দ্বাৰা আনন্দমনেৰে অন্তৰৰ মুবাৰক জনাই আছে। তোমালোক সকলো যিয়েই ইয়ালৈ আহিছা, তেওঁলোকে পিতাৰ জন্মদিন পালন কৰিবলৈ আহিছা নে নিজৰো পালন কৰিবলৈ আহিছা? কাৰণ এই জয়ন্তী বিচিত্ৰ জয়ন্তী, কিয় বিচিত্ৰ? পিতা আৰু সন্তানৰ একেলগে। গোটেই কল্পত এনে জয়ন্তী নহয়েই। গোটেই কল্প পৰিক্ৰমা লগাই আহা। বিচিত্ৰ জয়ন্তী। গতিকে বাপদাদাই সকলো সন্তানক সুধিছে যে তোমালোক সকলোৱে পিতাক অভিনন্দন জনাবলৈ আহিছা নে পিতাৰ পৰা অভিনন্দন ল’বলৈ আহিছা? বাপদাদাই অকলে একো নকৰে কাৰণ জন্ম লৈয়েই যজ্ঞ ৰচনা কৰিলে আৰু যজ্ঞত ব্ৰাহ্মণৰ প্ৰয়োজন। গতিকে তোমালোকৰো জন্ম পিতাৰ লগতে হ’ল। ইয়াৰ স্মাৰক হিচাপে ভক্তিতো শিৱৰাত্ৰি পালন কৰে, তেতিয়া একেলগে শালগ্ৰামৰো পূজা হয়। অনেক শালগ্ৰামৰ পূজা কৰে। গতিকে এই জয়ন্তী অপূৰ্ব জয়ন্তী, সেয়েহে এই জয়ন্তীক হীৰাতুল্য জয়ন্তী বুলি কোৱা হয়। গতিকে বাপদাদাই সকলো সাৰথি সন্তানক পদম পদম গুণ দুবাহুৰ মালাৰ মাজত পদম পদম গুণ মুবাৰক জনাই আছে। এয়াও পিতা আৰু সন্তানৰ গভীৰ আন্তৰিক প্ৰেমৰ নিদৰ্শন। বাপদাদাৰ সন্তানসকলৰ প্ৰতি প্ৰতিশ্ৰুতি আছে যে একেলগে থাকিম, একেলগে যাম। তেন্তে কোৱা সন্তানসকলৰো পিতাৰ প্ৰতি প্ৰতিশ্ৰুতি আছে নহয়! যে সংগমত একেলগে আছোঁ, একেলগে থাকিবও লাগে, বিশ্ব সেৱাতো একেলগে আছোঁ। থাকিবও লাগে একেলগে, উৰিবও লাগে একেলগে। গতিকে কোৱা, তোমালোকৰো প্ৰতিশ্ৰুতি আছে নহয় যে একেলগে থাকিম, একেলগে যাম আৰু পিতা ব্ৰহ্মাৰ সৈতে বিশ্বত ৰাজ্য কৰিম। প্ৰতিশ্ৰুতি আছেনে? প্ৰতিশ্ৰুতি দৃঢ়নে? এই শিৱ জয়ন্তীৰ এয়াই বৈশিষ্ট্য।

বাপদাদাই অমৃতবেলাৰ পৰা দেখিলে যে ভিন্ন ভিন্ন স্থানৰ সন্তানে অতি আনন্দেৰে মুবাৰক, অভিনন্দন পঠিয়াই আছিল। তোমালোকেতো এতিয়া সন্মুখত অভিনন্দন জনায়ো আছা আৰু লৈও আছা। দিয়া আৰু লোৱা একেলগে চলিছে। ভগৱানৰ সন্তানসকল কিমান ভাগ্যৱান যে সন্মুখত জন্মদিন পালন কৰি আছে। সকলোৰে মুখমণ্ডল আনন্দিত, আনন্দত উৰি থকা দেখা গৈছে। এফালে বাপদাদাই সন্তানসকলৰ ভাগ্য চাই আছে আৰু আনফালে ভক্তসকলকো চাই আছে। তেওঁলোকে এতিয়াও মাতি আছে "আহক" আৰু তোমালোকে একেলগে উদ্‌যাপন কৰি আছা। বাপদাদাই দেখিলে ভক্তসকলৰ অনুভূতিও কম নহয়। যিটো বাস্তৱত তোমালোকে কৰি আছা তাৰ স্মাৰক ৰূপত কিমান সুন্দৰ বিধিৰে স্মাৰক নিৰ্মাণ কৰিছে। তোমালোকে ব্ৰত ল’লা গতিকে তেওঁলোকেও ব্ৰতৰ স্মাৰক বনাইছে। তেওঁলোকে এদিন বা অলপ সময়ৰ বাবে ব্ৰত ৰাখে কিন্তু তোমালোকে কোনটো ব্ৰত ৰাখিছা? সকলোৱে পিতাৰ আগত ব্ৰত ৰখাৰ কথা দিছা নহয়! তোমালোকে পিতাৰ আগত আনন্দমনেৰে ব্ৰত লৈছা যে বাবা আমি এই গোটেই জন্মৰ বাবে, ব্ৰাহ্মণ জন্মৰ বাবে ব্ৰত ধাৰণ কৰিম, ব্ৰত ধাৰণ কৰিছা নহয়! কোনটো? পবিত্ৰতাৰ। এটা জন্মৰ বাবে ব্ৰত লৈছা কিন্তু এটা জন্মৰ পবিত্ৰতাৰ ব্ৰত 21 জন্ম চলিব। তেওঁলোকে অলপ সময়ৰ বাবে খোৱা-বোৱাৰ ব্ৰত লয় আৰু জাগৰণৰ কাম কৰে। কিন্তু এতিয়া তোমালোকৰ এটা জন্মৰ জাগৰণৰ দ্বাৰা সকলো অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ আহি গ’ল আৰু এই জাগৰণো তোমালোকৰ 21 জন্ম চলিব। এতিয়া তোমালোকে এনেকুৱা জাগৰণ কৰিছা যে গোটেই বিশ্ব তোমালোকৰ জাগৰণৰ দ্বাৰা জাগ্ৰত জ্যোতি হৈ থাকিব। কোনো দুখ অশান্তিৰ অন্ধকাৰ নাথাকিব। গতিকে কোৱা, তোমালোকে গোটেই বিশ্বক অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ আনিছা, এই বেহদৰ ব্ৰত ভাল লাগেনে? পৰিশ্ৰমতো নহয়? সহজ নে কঠিন? সহজ লাগেনে! যিসকলৰ সহজ লাগে তেওঁলোকে হাত দাঙা। কেতিয়াবা কেতিয়াবা কঠিনতো নালাগে? কেতিয়াবা লাগে নেকি? নালাগে কাৰণ তোমালোকে জানে যে পবিত্ৰতা আমাৰ জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰ গতিকে পবিত্ৰতা কেৱল ব্ৰহ্মচৰ্য নহয় কিন্তু মন-বাণী-কৰ্ম, সম্বন্ধ-সম্পৰ্কতো পবিত্ৰতা। পবিত্ৰতাৰ সংস্কাৰ সহজে ধাৰণ কৰোঁতা হোৱা। গতিকে পবিত্ৰতাৰতো সংকল্প কৰিছা কিন্তু এতিয়া সময় অনুসৰি বাপদাদাই সময়ৰ সতৰ্কবাণী শুনাই আছে। গতিকে যেনেকৈ পবিত্ৰতাৰ ব্ৰত সাহস ৰাখি নিজৰ স্বধৰ্ম বুলি বুজি ধাৰণ কৰিছা, তেনেকৈ যিটো দ্বিতীয় ভূত সেয়া হৈছে ক্ৰোধ, গতিকে আজি বাপদাদাই এইটো সুধিছে যে এটা মহাভূততো ব্ৰত লৈ বৃত্তি সলনি কৰিলা কিন্তু আনটো যি ভূত ক্ৰোধৰ, সেই ক্ৰোধৰ ভূতৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰা, এইটোও সংকল্প কৰিছানে নে দুই নম্বৰ বিকাৰ বুলি ৰেহাই দিছা? কাৰণ ক্ৰোধ সকলোৰে সংযোগত আহে। গতিকে আজিৰ দিনটোত, যেতিয়াই

জন্মদিন পালন কৰা তেতিয়া ইজনে সিজনক উপহাৰো দিয়া, গতিকে আজি বাপদাদাই এইটো বিচাৰে যে যেনেকৈ সাহস আৰু পিতাৰ সহায়েৰে প্ৰথম নম্বৰটিত গৰিষ্ঠ সংখ্যকে জয় লাভ কৰি চলি আছে, তেনেকৈ ক্ৰোধৰ ওপৰতো বিজয় পাব পাৰেনে? কাৰণ যিকোনো ভূতে অশান্ততো কৰে আৰু ক্ৰোধৰ ভূত আনৰ সংযোগত আহে, সম্পৰ্কত আহে। নিজৰ মনতো যেতিয়া ক্ৰোধ আহে তেতিয়া নিজেও ক্ৰোধৰ বাবে অসহায় হৈ পৰে। গতিকে পিতাৰ জন্মদিন পালন কৰিবলৈ আহিছা, গতিকে আজি বাপদাদাই ভাৰতৰে হওক বা বিদেশৰে সকলো সন্তানৰ পৰা ক্ৰোধ উপহাৰ হিচাপে ল'ব বিচাৰে। হ'ব পাৰেনে? হ'ব পাৰেনে? যিসকলে ভাবা যে আজিৰ দিনটোত পিতাক উপহাৰ হিচাপে দিব পাৰোঁ, মনতো নহয়, সপোনতো নহয়, এনেকৈ নিজে সংকল্প কৰি সাহসেৰে আগবাঢ়ি যোৱাৰ শক্তি আছেনে? আছেনে? পিতাৰ সন্মুখত সাহসেৰে সংকল্প কৰিব পাৰানে? কৰি পিতাৰ পৰা উপহাৰ ল'বানে? উপহাৰত দিয়া আৰু উপহাৰ লোৱা। যদি ক্ৰোধৰ ওপৰত জয় হ'ল তেন্তে অন্যৰ ওপৰতো (আন বিকাৰৰ ওপৰত) জয় লাভ কৰাৰ সাহস আহিব। তেন্তে কোনে ভাবা যে আমি এই উপহাৰ দি পিতাৰ পৰা উপহাৰ ল'ম? তেওঁলোকে হাত দাঙা। বাৰু, পতাকা জোকাৰি আছা। কুমাৰীসকলেও! চাবা।

বাপদাদাৰ সন্তানসকলৰ সাহস দেখি বহুত ভাল লাগে। তোমালোকে দৃশ্য দেখি আছা নহয়! ফটো তোলা তাৰপাছত হাত দাঙা। সকলোৰে ফটো তোলা। বাপদাদাই এই সাহসৰ বাবে তোমালোকক নিতৌ অমৃতবেলা যেতিয়া মিলন উদ্‌যাপন কৰা সেই সময়ত বিশেষ সহজ অনুভৱী আত্মা হোৱাৰ অভিনন্দন জনাব কাৰণ ইমানবোৰ নিজৰ নিজৰ স্থানত থাকিও যেতিয়া জগতৰ লোকে দেখিব যে এওঁলোক ইমানবোৰ থাকে, একেলগে থাকে, প্ৰবৃত্তি চম্ভালে, ঘৰ-সংসাৰ এৰি যোৱা নাই, কিন্তু পবিত্ৰ প্ৰবৃত্তি গঢ়ি তুলিছে তেতিয়া কি হৈ যাব? তোমালোক সকলোৰে ভিতৰত যি শুভ ভাৱনা আছে যে আত্মাসকলৰ শাৰী লাগি যাওক, সেই শাৰী তোমালোকে দেখিবলৈ পাবা কাৰণ ক্ৰোধ প্ৰত্যক্ষভাৱে দেখা যায়। যেতিয়া বাস্তৱত দেখিবা যে এওঁলোকে কেৱল পবিত্ৰতাৰ কথা নকয় কিন্তু পবিত্ৰ হৈ দেখুৱায়, প্ৰত্যক্ষতা বিচাৰে গতিকে এয়া প্ৰত্যক্ষ প্ৰমাণ, ইয়াৰ দ্বাৰা সকলো আকৰ্ষিত হৈ আপোনা-আপুনি আহিব। কিন্তু কওঁনে? আগলৈ কওঁনে? ক্ৰোধ অহাৰ কাৰণ বেছিভাগৰ ক্ষেত্ৰত দেখা গৈছে যে ক'ৰবাত নহয় ক'ৰবাত ঈৰ্ষা আৰু লগতে কিবা চাই চলি থকাৰ সময়ত ব্যৰ্থ চিন্তাৰ বীজেও ক্ৰোধ আনে কাৰণ ব্যৰ্থ চিন্তা হৈছে বীজ, এই বীজৰ পৰা ক্ৰোধৰো উৎপন্ন হয় আৰু ইয়াৰ এটা শব্দ নিমিত্ত হয়, সেই এটা শব্দৰ বীজ যদি শেষ কৰিলা তেন্তে সহজ হৈ যাব। সেই এটা শব্দ হৈছে 'কিয়', এইটো কিয়? এয়া কিয় হ'ল? এয়া কিয় কৰিলে? এয়া কিয় কৰে? এই 'কিয়' শব্দৰ এটা ডাঙৰ শাৰী আছে। আৰু চোৱা 'কিউ' আখৰটো ইংৰাজীত লিখিলে কিমান কঠিনকৈ লিখা হয় আৰু 'এ' লিখিবলৈ কিমান সহজ। গতিকে বাপদাদাই আজি এইটোৱেই বিচাৰে যে এই 'কিয়' শব্দৰ শাৰী শেষ কৰা। গতিকে তোমালোক সকলোৰে যি আশা আছে যে এতিয়া সোনকালে সোনকালে পিতাৰ প্ৰত্যক্ষতা হওক, প্ৰত্যেকৰে অন্তৰত পিতাৰ স্নেহৰ পতাকা উৰক আৰু অন্তৰে গীত গাওক, অন্তৰত গীত গাওক "আমাৰ বাবা আহি গ'ল।" "মিঠা বাবা আহি গ'ল।" এইটোৱেই বিচৰা নহয়! যে সোনকালে প্ৰত্যক্ষতাৰ পতাকা সকলোৰে অন্তৰত উৰক। গতিকে ইয়াৰ বাবে কিয়, কি, কেনেকৈ হ'ব, এই 'কে কে'ৰ ভাষা শেষ কৰি যদি কিবা ক'ব লাগে তেন্তে চমৎকাৰ কৰা কথা কোৱা। 'কে কে' নকৰিবা। যেতিয়া বাপদাদাই সন্তানৰ বৰ্ডিং খুলিলে, পাকিস্তানৰ কথা, আৰম্ভণিতে জগত অম্বাই সন্তানক এয়াই কৈছিল যে 'কে কে'ৰ ভাষা ব্যৱহাৰ নকৰিবা। 'কে কে' কোনে বেছি কৰে? সেয়া ভাল লাগেনে? গতিকে এতিয়া 'কিয় কিয়'ৰ শাৰী নলগাবা। হয় বাবা, ভাল বাবা, বহুত ভাল, আমি মিলিজুলি কৰিম, উৰিম— এনেকুৱা কথা কোৱা। ভাষাৰ পৰিৱৰ্তন হ'ব পাৰেনে? 'কে কে' নহয়, এই 'কিয়' এৰি দিয়া তেতিয়া আত্মাৰ শাৰী লাগি যাব।

চোৱা, শিৱৰ ওপৰত আকন ফুলহে অৰ্পণ কৰা হয়, গতিকে আজি শিৱৰাত্ৰি পালন কৰি আছা, শিৱৰ জন্মদিন পালন কৰি আছা, গতিকে সকলোৱে এই ক্ৰোধৰূপী আকন ফুল বাপদাদাক অৰ্পণ কৰি দিয়া তেতিয়া তোমালোক দৰ্পণ হৈ যাবা। পছন্দ কৰা নহয়! পছন্দ কৰানে? বাৰু। গতিকে এতিয়া হোলীত বাপদাদা আহিব, তেতিয়া ফলাফল চাম। নহ'ল বুলি কৈ ভাগৰি নপৰিবা। নিশ্চয়বুদ্ধিৰ হৈ কৰা, কৰিবই লাগিব। আৰু হাত দাঙিলা, হাত দঙা অৰ্থাৎ পিতাক দি দিলা। দিলা নহয়! আকৌ হাত দাঙা। দাদীসকলে চাই আছে, চাই আছানে? হাত চাপৰি বজোৱা। সাহস কেতিয়াও নেহেৰুৱাবা। যদি অলপো কম হ'ল তথাপিও ভৱিষ্যতৰ বাবে সাহস ৰাখি এৰি নিদিবা। আগুৱাই গৈ থাকা। বাপদাদা সংযুক্ত হৈ আছে, কোৱা নহয় যে লগত আছে, সংযুক্ত হৈ আছে। গতিকে এনে সময়ত যদি কিবা হয় তেন্তে বাপদাদা সংযুক্ত হৈ আছে, বাপদাদাক সন্মুখত আনি আকৌ অৰ্পণ কৰি দিয়া। কিন্তু বাপদাদাই বিচাৰে যে সকলো সন্তান এক নম্বৰ হওক, দিয়া বস্তু আমানত (আনৰ সম্পদ) হৈ গ'ল। হাত দাঙিলা মানে দিলা, গতিকে এতিয়া তোমালোকৰ নহয়। আমানত। গতিকে যদি সংকল্পতো আহে তেন্তে বুজিবা আমানতৰ প্ৰতি বিশ্বাসঘাতকতা কৰিলা, এয়া বেয়া বুলি গণ্য কৰা হয়। দিয়া বস্তু

কেতিয়াও ঘূৰাই লোৱা নহয় কাৰণ মোৰ নহয়।

আজি বাপদাদাই চাৰিওফালে যিসকলে স্ক্ৰীনতো চাই আছে, তাত বহি সকলোৱে আনন্দ মনেৰে চাই আছে আৰু সংকল্পও কৰি আছে, গতিকে মধুৰবন বা সকলো সেৱাকেন্দ্ৰ কি হৈ যাব? কি হৈ যাব? সকলো সেৱাকেন্দ্ৰ 'নিৰ্বিঘ্ন ভৱ'ৰ বৰদানী হৈ যাব। পছন্দ কৰা নহয়! পছন্দ কৰানে? কিয়নো এতিয়া অকস্মাত পৰিস্থিতি দুখ আৰু অশান্তিৰ বাবে এনেকুৱা হ'ব যে তোমালোকৰ সকলোৰে আত্মাসকলৰ ওপৰত দয়া উপজিব, কাৰণ তোমালোক হৈছা পূৰ্বজ, পূজ্যও হোৱা আৰু পূৰ্বজো হোৱা। পূৰ্বজে কোনো আত্মাৰ দুখ বা অশান্তি চাব নোৱাৰে, যাৰ সৈতে মৰম থাকে, দয়া থাকে তেওঁৰ দুখ চাব নোৱাৰে। গতিকে পিতাই বিচাৰে যে সময়ে তোমালোকক পৰিৱৰ্তন কৰক, তাৰ আগতে তোমালোকে পুৰুষাৰ্থৰ প্ৰাপ্তিৰ প্ৰালব্ধ এতিয়াৰে পৰাই অনুভৱ কৰা কাৰণ তোমালোকক শিকাওঁতা সময় নহয়, সময় তোমালোকৰ শিক্ষক নহয়। গতিকে বাপদাদাই বিচাৰে যে হোলীত প্ৰত্যেকে নিজৰ ফলাফল লিখা, বেছি দীঘলীয়াকৈ লিখিব নালাগে, পঢ়াৰো আহৰি নাথাকে। কিন্তু বাপদাদাই আগতেও শুনাইছিল যে যেনেকৈ তোমালোকে বৰদানৰ টুকুৰা পোৱা নহয়, কিমান সৰু, তাত 'অ.কে.' লিখি দিয়া। 'অ.কে.' শব্দ লিখিবা। যদি পুৰুষাৰ্থ কৰোতে তোমালোকৰ কিবা হ'ল তেন্তে 'অ.কে.'ৰ মাজেৰে আঁচ টানি দিবা (

অ.কে.) সহজ হয় নহয়! ইমান কাগজ নষ্ট নকৰিবা। যদি একাধিক বাৰ হয়, এবাৰ, দুবাৰ, তিনিবাৰ তেন্তে আঁচ টানি গৈ থাকিবা আৰু হোলীৰ আগতে মধুৰবনলৈ পঠিয়াই দিবা। লাগিলে একেলগে পঠিওৱা, শিক্ষকে পঠিওৱা। বাপদাদাৰ ওচৰত ফলাফল আহি যাব, এই ক্ষেত্ৰত এক নম্বৰ কোন? তেতিয়া বাপদাদাই তোমালোকক পদম পদম গুণ অন্তৰৰ স্নেহৰ উপহাৰ দিব। বাৰু।

ডবল বিদেশীসকল আছা নহয়! হাত দাঙা। নম্বৰ ল'বা নহয়! চাম বিদেশীসকলে নম্বৰ লয় নে ভাৰতীয়সকলে। বাৰু। বাপদাদাইতো সকলোকে কেৱল আশাবাদী হিচাপে নাচায় কিন্তু পিতাৰ আশাবোৰ পূৰণ কৰোঁতা পিতাৰ আশাৰ দীপক ৰূপে চাব বিচাৰে। বাৰু — মধুৰবনে কি কৰিবা? মধুবন নিবাসীসকলে হাত দাঙা। তলত ওপৰত সকলো মধুৰবনৰ। ওপৰত থকাসকলেও হাত দীঘলকৈ দাঙা। বাৰু। মধুৰবনেতো নম্বৰ ল'বই লাগে। ল'ব লাগে নহয়! ল'ব লাগে কাৰণ মধুৰবনক সকলোৱে অতি সোনকালে নকল কৰে। বাৰু।

চাৰিওফালৰ সংযুক্ত হৈ থকাসকলে চায়ো আছে, শুনিও আছে কিন্তু যিসকলে শুনা নাই, তেওঁলোকে মুৰুলীৰ দ্বাৰাতো শুনিবাই। গতিকে চাৰিওফালৰ পিতাৰ স্নেহী সহযোগী মৰমৰ, আদৰৰ সন্তানসকলক বাপদাদাই পদম পদম গুণ অভিনন্দনো জনাই আছে, মুবাৰকো জনাই আছে আৰু লগতে প্ৰত্যক্ষতাৰ পতাকা অতি শীঘ্ৰে উৰুওৱাৰ সংকল্পও কৰি আছে। সময়ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি নাথাকিবা, সময়ক শিক্ষক কৰি নল'বা, যিহেতু পিতা; পিতা, শিক্ষক আৰু সৎগুৰু হয় তেন্তে যেনেকৈ তোমালোকৰ জগত অম্বাই কৰিলে, দুটা শব্দত নম্বৰ লৈ ল'লে। পিতাৰ কোৱা আৰু জগত অম্বাই কৰা — এনেকৈ তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থ কৰিলে আৰু নম্বৰ ল'লে। তোমালোক সকলোৱেও মানা নহয়, গতিকে তোমালোকেও মাতা জগত অম্বাক অনুসৰণ কৰা। বাৰু। সকলোৱে স্নেহপূৰ্ণ স্মৃতি আৰু অন্তৰৰ বহুত বহুত আশীৰ্বাদ স্বীকাৰ কৰিবা। লগতে পিতাই সন্তানসকলক মালিকবোধত দেখি নমস্কাৰ জনাই আছে।

বাপদাদাই সকলো মণ্ডলক কৈছে যে উত্তৰাধিকাৰী আৰু প্ৰভাৱশালী ব্যক্তি উলিওৱা, প্ৰভাৱশালী ব্যক্তি যাৰ অনুভৱ শুনি প্ৰেৰণা জাগি যায় যে ময়ো হওঁ, যিকোনো লোককে সন্তুষ্ট কৰিব পাৰে। গতিকে সকলো মণ্ডলে তালিকা পঠিয়াবা। আজি বাপদাদাই দেখিলে যে দিল্লীবাসীসকলে তালিকা পঠিয়াইছে। বাপদাদাই মুবাৰক জনাই আছে। গতিকে যেতিয়া সকলো মণ্ডলে পঠিয়াব তেতিয়া তোমালোককো ফলাফল শুনাম কিমান উত্তৰাধিকাৰী সাজু হৈছে। পৰীক্ষা কৰোৱাম, এনে নহয় যে তালিকা আহিলেই মানি ল'ম। গুপ্তভাৱে পৰীক্ষা কৰোৱাম। বাৰু, আৰম্ভণিতেও মুবাৰক আৰু অভিনন্দন পালা, এতিয়াও বাপদাদাই অন্তৰত এটি এটি সন্তানৰ নাম লৈ পদম পদম গুণ মুবাৰক জনাই আছে। পিতাৰ ওচৰততো সূক্ষ্মলোকত সকলো সন্তানৰ ছবি প্ৰকট হৈ আছে। গতিকে বাপদাদাই সন্তানসকলৰ জন্মদিন পালন কৰিলে আৰু সন্তানসকলে পিতাৰ জন্মদিন পালন কৰিলে, দুয়োকে মুবাৰক। ভাল বাৰু।

বৰদান: সকলোকে সন্মান দি নিজৰ ৰেকৰ্ড ঠিকে ৰাখোঁতা সকলোৰে স্নেহী ভৱ

যিয়ে যিমান সকলোকে সন্মান দিয়ে তেওঁ সিমানেই নিজৰ ৰেকৰ্ড ঠিকে ৰাখিব পাৰে। আনক সন্মান দিয়া মানে নিজৰ ৰেকৰ্ড বনোৱা। যেনেকৈ যজ্ঞৰ সহায়কাৰী হোৱা মানেই সহায় লোৱা, তেনেকৈ সন্মান দিয়া

মানেই সন্মান লোৱা। এবাৰ দিয়া আৰু অনেকবাৰ লোৱাৰ অধিকাৰী হৈ যোৱা। এনেয়ে কয় সৰুক মৰম আৰু ডাঙৰক সন্মান দিয়া কিন্তু যিয়ে সকলোকে ডাঙৰ বুলি ভাবি সন্মান দিয়ে তেওঁ সকলোৰে স্নেহী হৈ যায়। ইয়াৰ বাবে প্ৰতিটো কথাত "আগতে আপুনি"ৰ পাঠ দৃঢ় কৰা।

স্লোগান: বাপদাদাই দিয়া শিক্ষাসমূহ সময়ত স্মৃতিলৈ অহাটোৱেই তীব্ৰ পুৰুষাৰ্থ।

!! ওঁম্ শান্তি !!

অব্যক্ত ইংগিত: সদায় অচল, অটল আৰু একৰস স্থিতিৰ অনুভৱ কৰা

যিসকলে সৰ্বতোপ্ৰকাৰৰ সেৱা কৰে তেওঁলোকে বিশেষভাৱে এইটো কথাৰ প্ৰতি ধ্যান দিব লাগে যে যিকোনো পৰিস্থিতিত নিজৰ স্থিতি যাতে একৰস হৈ থাকে তেতিয়াহে সফলতা পোৱা যাব। শ্ৰীমতত যেতিয়া নিজৰ মত, দেহ-অভিমানবোধৰ মত, শূদ্ৰবোধৰ মত মিহলি কৰে তেতিয়া স্থিতি একৰস হৈ নাথাকে। মন ভিন্ন ভিন্ন ৰসত থাকিলে স্থিতিও ভিন্ন ভিন্ন হয়। একেটা ৰসত থাকিলে স্থিতি একৰস হৈ থাকিব।

বিশেষ সূচনা – মাহৰ তৃতীয় দেওবাৰৰ যোগ অভ্যাস

আজি মাহৰ তৃতীয় দেওবাৰ, সকলো ভাই-ভনীয়ে সংগঠিত ৰূপত একত্ৰিত হৈ সন্ধিয়া 6.30 বজাৰ পৰা 7.30 বজালৈ নিজৰ পূৰ্বজ আৰু পূজ্য স্বৰূপৰ স্বমানৰ দ্বাৰা গোটেই কল্পবৃক্ষক নিজৰ শুভ ভাৱনা আৰু শুভ কামনাৰ শক্তিশালী কিৰণ দিয়াৰ সেৱা কৰক।

[বি:দ্ৰ: - প্ৰজাপিতা ব্ৰহ্মাকুমাৰী ঈশ্বৰীয় বিশ্ব বিদ্যালয়ৰ নিয়মীয়া বিদ্যাৰ্থীসকলৰ বাবে]